

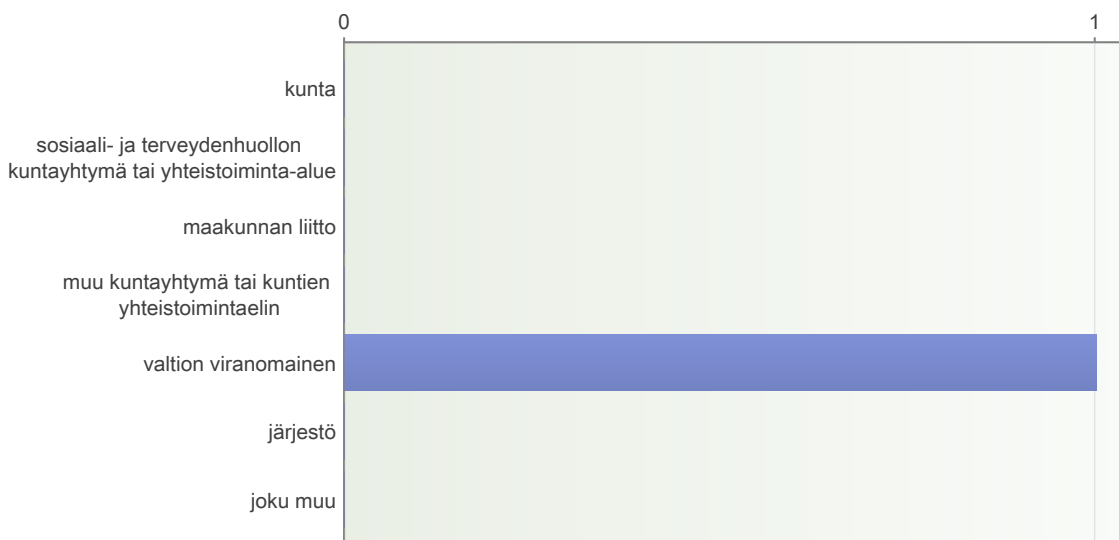
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyyntöä käsittelevä päivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Varsinais-Suomen elikeino-, liikenne- ja ympäristökeskus	Timo Metsä-Tokila	timo.metsa-tokila@ely-keskus.fi; puh. 040 750 2442	28.10.2016	Laajennettu johtoryhmä

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaistasaatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Vastaajien määrä: 1

- Jos esityksessä oleva valinnan vapaus toteutuu ja yksityiset palvelun tarjoajat näkevät liiketaloudellisesti kannattavaksi tarjota mahdollisimman laajaan palveluvalikoimaa niin sosiaali- ja terveyspuolella kuin muissakin maakuntaan suunnitelluissa palveluissa, uskomme, että uudistus tulee tehostamaan suomalaista yhteiskuntaa ja hallintoa.

Samalla tulee huolehtia siitä, että esimerkiksi digitalisaation tuomat hyödyt levitetään myös haja-asutusalueille, jotta myös siellä palveluvalikoima pysyy laajana ja palvelut tehostuvat. Uudistuksen suurimmat ja konkreettisimmat hyödyt voidaan saada aikaan juuri sähköisten palveluiden kehittämisen kautta.

Sähköisten palveluiden kohdalla tulisi uskaltaa katsoa myös pienten innovatiivisten it-alan yritysten tarjoamien ratkaisujen suuntaan. Varsinkin valtionhallinnossa on joitakin huonoja kokemuksia siitä, että massiivisen kilpailutuksen kautta sähköisen palvelun tekijäksi on valituksi tullut jokin suuri yritys, joka ei oman kokonsa puolesta ole enää innovaatioiden aallon harjalla. Sähköisiä palveluja kehitettäessä innovatiivisuudelle tulee antaa erityinen painoarvo.

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

Vastaajien määrä: 1

- Varsinais-Suomen ELY-keskuksen näkökulmasta on vaikea arvioida saavutetaanko tavoiteltu kustannusten hillinnän tavoite. Koko uudistuksen kannalta on tärkeää, että edellä mainittu digitalisaation hyödyt ulosmitataan täysimääräisesti. Samalla kun valinnan vapauden kautta avamme kilpailua ja kehitämme asiakasnäkökulmaa tulemme saamaa sellaista palautetta, jonka avulla kehitetään julkisia palveluja entisestään. Palautteen pohjalta tulee olla rohkeutta tehdä sellaisia uudistuksia, jotka ovat vaikuttavia ja kustannustehokkaita.

Kaikessa tässä uudistamisen vauhdissa tulisi muistaa, että samalla kun uudistamme julkisen sektorin rakenteita, meidän tulee pitää kehityksen kärjessä uusien innovaatioiden ja palveluiden kehittäminen niin sote-puolelle kuin muihin uuden tulevan maakunnan palveluihin.

Uuden maakuntaviraston rakenteet tulee myös pitää mahdollisimman matalina ja läpinäkyvinä. Toimintaa ei saa organisoida hallinnon näkökulmasta. Joustavan ja toimivan asiakaspalvelun näkökulman tulisi ohjata lopullista rakennetta.

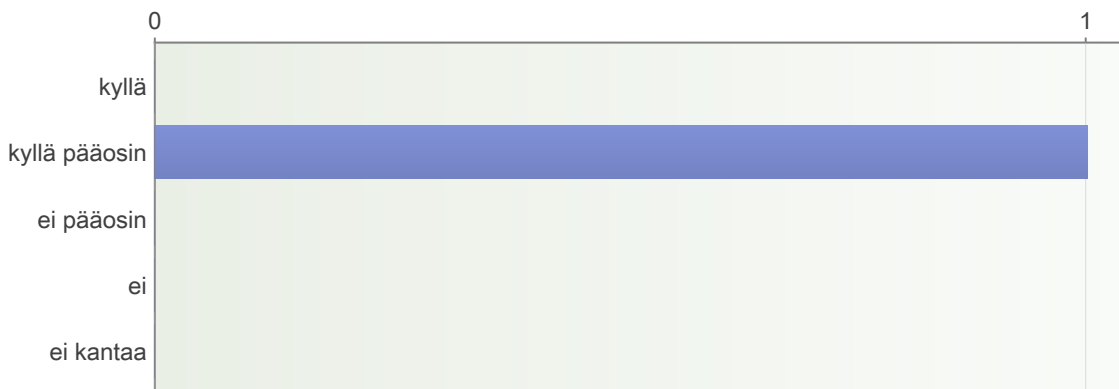
5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Vastaajien määrä: 1

- Maakuntauudistus lisää demokraattisen vaikuttamisen mahdollisuuksia huomattavasti.

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

Vastaajien määrä: 1

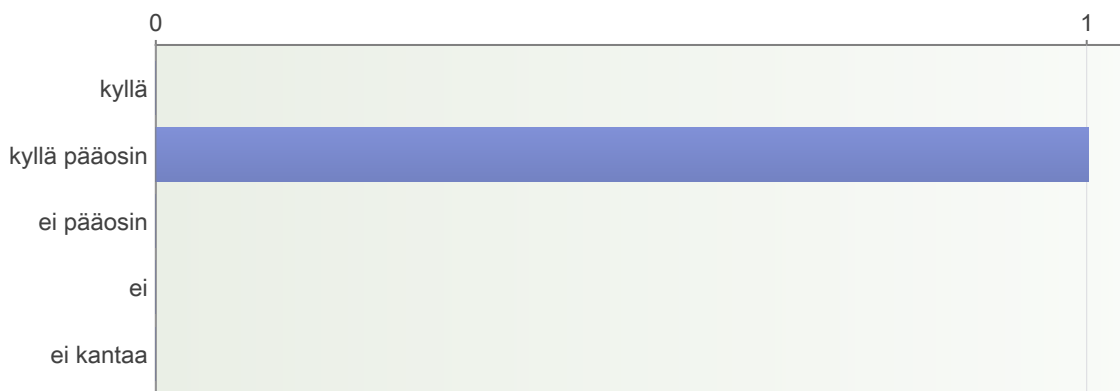

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakuntalaki antaa tilaa uudistuksille, mikä on hyvä asia. Tosin monet sisällölliset asiat ovat vielä ratkaisematta. Tästä syystä myös tarkka kannanotto yksittäisten tehtävien hoitamiseen on myös vaikeaa. Kaikessa uudistamisessa on syytä muistaa, että kaikkien jo nyt tehokkaiden palveluiden pilkkominen maakuntiin ei tuo haluttua tehokkuutta. Tällä hetkellä toimivat erikoistumiset ja keskittämiset tulisi pitää voimassa. Poliittiset intohimot ja aluepolitiikka eivät saa sanella maakuntauudistuksen palveluvalikoimaa.

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaaajien määrä: 1

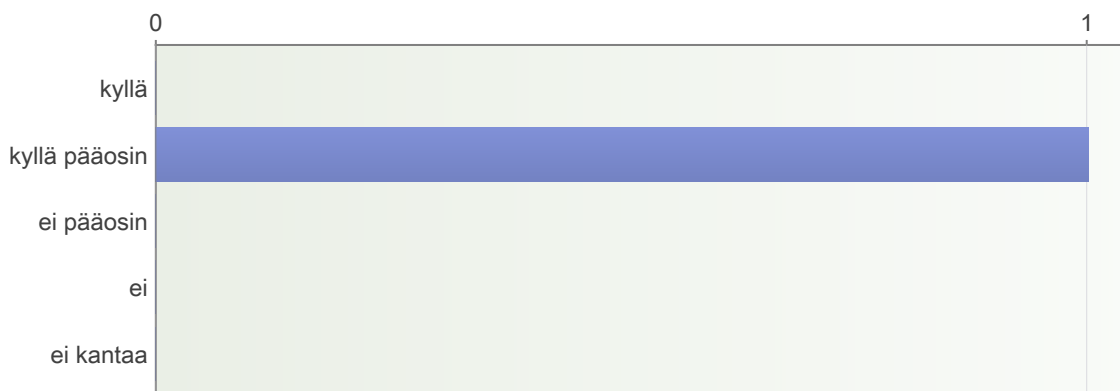
Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Varsinais-Suomen ELY-keskuksen yleiset kommentit: 1.Tällä hetkellä asiakasystävällisesti ja kustannustehokkaasti toimivia keskittämisiä ei tule purkaa yksittäisiin maakuntiin. Esimerkiksi tienpidon ja tieurakoiden kilpailuttaminen laajemmassa mittakaavassa sekä kalatalouden asioiden hoitaminen keskitetyksi on niin julkisten verojen käytön, tehokkuuden ja asiakaspalvelun näkökulmasta järkevää. Osa maakuntavirastoista tulee olemaan niin pieniä, ettei niissä riittä asiantuntemusta kaikkiin esimerkiksi nyt ELY-keskusten hoitamiin tehtäviin. Pääsääntöisesti toiminnan saattaminen yhden viraston alle on järkevää, mutta jo nyt toimivat keskittämiset ja valtakunnalliset asiakaspalvelualustat (työvoima-, yritys- ja liikenneasiat) tulisi säilyttää. 2.Maakuntia tulisi kannustaa myös erikoistumaan ja näin saisimme kerättyä kriittistä osaamista yhteen (7 § Järjestämisvastuu). Samalla maakuntien väliselle yhteistyölle tulee luoda selkeitä insentiivejä, jotta toiminta voisi olla riittävällä mittakaavalla tehokasta. 3.Keskitettyjen toimintojen mukanaan tuoma osaamisen kasautumisen hyötyihin voidaan lukea myös se, että monissa tärkeissä asioissa säilyy kansallisen tason yhteinen linja. Maakunnat eivät voi poiketa toisistaan esimerkiksi useissa ympäristöön liittyvissä kysymyksissä. Samoin monet nyt virkatyönä tehtävät päätökset tulee jatkossakin olla asiantuntijoiden päätettäviä asioita. Kaikkea päätösvaltaa ei voi vielä maakunnan poliittisin elimiin, jotta toiminnan dynaamisuus ja jostavuus voidaan ylläpitää. Toiminnan organisointiin liittyen Varsinais-Suomen ELY-keskus nojaa tammikuussa 2016 ELY-keskusten ylijohtajien lausuntoon, joka laadittiin kun itsehallintoalueiden perustamista ryhdyttiin selvittämään. Ylijohtajien kirjelmässä todetaan, että ELY-keskukset pitävät perusteltuna ELY-keskusten, maakunnan liittojen ja työ- ja elinkeinotoimistojen (TE-toimistojen) tehtävien siirtämistä lähes kokonaisuudessaan ja joiltakin osin myös kuntien ja aluehallintovirastojen tehtävien siirtämistä itsehallintoalueille. (Viite: Valtion aluehallinnon ja maakuntahallinnon uudistamista koskeva kuulemistilaisuus 13.1.2016 valtiovarainministeriössä.) Varsinais-Suomen ELY-keskuksen ympäristövastuualue korostaa muutoksessa seuraavia seikkoja: 1.Maakuntalakiluonnos on pääosin hallituksen tähänastisten linjausten mukainen, ts. pääasiassa oikeusharkintaa sisältävät tehtävät jäävät valtion viranomaisen vastuulle, ja maakuntiin sijoitetaan vain vähäisessä määrin oikeusharkintaisia tehtäviä. Tämä linjaus on ympäristötehtävien näkökulmasta hyvä, ja se osaltaan varmistaa julkisen hallinnon tehtävien organisoinnin selkeyttä – myös sen vuoksi, ettei keskenään ristiriitaisia tehtäviä sijoitettaisi samaan organisaatioon. Hallituksen linjaus on ympäristötehtävien osalta hyvä pohja selkeälle työnjaolle valtion, maakuntien ja kuntien kesken. 2.Valtion vastuulle kuuluisivat lakiluonnoksen perusteluiden mukaan oikeusvaltion ylläpitäminen ja kehittäminen, perusoikeuksien turvaaminen ja arviointi, turvallisuustehtävät samoin kuin kansainväliset ja valtakunnalliset tehtävät sekä yhdenvertaisuuden ja yleisen edun valvonta. 3.Keskisuurten ja suurten hankkeiden

ympäristölupaprosessit ja jälkivalvonta, YVA-yhteysviranomaisen tehtävät sekä ELY-keskuksen luonnonsuojelutehtävät, joihin myös sisältyy merkittävästi oikeusharkintaisia lupa-asioita, ovat tehtäväkokonaisuus, jossa täyttyvät em. valtion vastuulle kuuluvien tehtävien kriteerit. Niitä ei voi ajatella sijoitettavaksi maakuntaorganisaatioon. Vesilain mukaisia asioita ei voi erottaa em. kokonaisuudesta. Sen sijaan vesilaissa valvontaviranomaiselle säädetyissä vireillepano- tai lausunto-asioissa on mahdollista säätää rinnakkaista toimivaltaa maakunnalle ja valtion viranomaiselle. 4. Maakuntiin sopivat sellaiset tehtävät, joissa oikeasti on sijaa maakunnan etunäkökohdista lähtevälle tarkoituksenmukaisuusharkinnalle. Tällaisia ovat erityisesti aluekehittämiseen luettavat tehtävät. Tältä osin olisi hyvä varmistaa, ettei turhaan rajoitetai maakunnan mahdollisuuksia hyödyntää erillisrahoitusta ylläpitämällä myös omaa hanketyyppistä toimintaa. 5. Julkisuudessa on esitetty, että ELY-keskusten ympäristötehtävien jakautuminen perustettavien maakuntien ja uuden valtion viranomaisen kesken hajottaisi ympäristötehtävien hoidon kokonaisuuden. Tällainen arvio ei perustu tosiasioihin. Jo nyt valtionhallinnon alueellisia ympäristötehtäviä hoidetaan ELY-keskuksissa, aluehallintovirastoissa ja Metsähallituksessa, ja ympäristötehtäviin läheisesti kytkeytyviä tehtäviä monissa muissakin valtion organisaatioissa. Maakuntaudistuksessa valtionhallinnon ympäristötehtäviä tullaan todellisuudessa kokoamaan, koska nyt 4 AVI:ssa hoidettavat ympäristölupatehtävät ja 13 ELY:ssä hoidettavat ympäristövalvonta-, YVA- ja luonnonsuojelutehtävät hoidettaisiin jatkossa yhdessä valtakunnallisessa viranomaisessa. Em. tehtävien kokoaminen yhteen viranomaiseen vahvistaa näissä tehtävissä tarvittavaa osaamista, koska kaikki LUOVAan siirtyvä osaaminen on käytettävissä valtakunnallisesti. Se tukee myös käynnistettyä kehitystyötä yhden luukun periaatteen toteutumiseksi ympäristöllisissä menettelyissä. Tämä on omiaan sujuvoittamaan menettelyitä asiakkaiden kannalta. Kaiken kaikkiaan tällainen organisatorinen ratkaisu tukee siis vahvasti myös hallitusohjelman tavoitteita. 6. Maakuntiin siirtyvien tehtävien osalta on odotettavissa pientä hajoamista, koska maakuntia on 18. Näiden tehtävien asianmukaisen hoidon ja siinä tarvittavan osaamisen turvaamisen kannalta onkin välttämätöntä, että maakunnat pystyvät sopimaan toimivista yhteistyömenettelyistä. Maakuntien yhteistoiminnalle tulee pyrkiä luomaan hyvät edellytykset, ja sitä olisi mahdollisesti joiltakin osin ohjattava säädöksin. 7. Maakuntaudistus ei poistaisi tarvetta viranomaisten väliseen yhteistyöhön yli organisaatorajojen. Myös perustettavan valtion viranomaisen ja maakuntien yhteistyön ja vuorovaikutuksen tulee toimia hyvin. Molemmat tarvitsevat toistensa osaamista omien tehtäviensä hoitamisessa. 8. Nykyiset ja vielä pitkään agendalla pysyvät globaalit ympäristökysymykset (ilmastonmuutos, hiilineutraalius, kiertotalous...) koskettavat laajaa toimijakenttää ja edellyttävät lukuisten eri toimijoiden yhteistyötä. Niinpä fokuksen ei pitäisi olla siinä, että viranomaistoimijat väkisin yhdistettäisiin yhdeksi viranomaiseksi. Keskeiseksi menestymiskijäksi on tullut halukkuus yhteistyöhön ja sitä edistävät toimintamallit. 9. Maakuntalakiluonnoksessa esitetään, että maakunta voisi ottaa hoitaakseen kuntien rakennusvalvontatehtävät vain jos kaikki alueen kunnat niin haluavat. Yksimielisyyden edellyttäminen tekee ao. säännöksen käytännössä turhaksi, koska yksimielisyyttä tuskin saavutetaan missään maakunnassa. Yksimielisyysvaatimukselle ei ole löydettävissä perusteluja ainakaan tehtävän hoidon tai sen laadun näkökulmasta. Olisi järkevää mahdollistaa rakennusvalvontatehtävien siirto maakunnalle niiden kuntien osalta, jotka sitä haluavat. Rakennusvalvontatehtävien ja maankäyttö- ja rakennuslain mukaisten maakuntien tehtävien vahva synergia tulisi näin hyödynnettäväksi. Vastaava mahdollisuus tulisi antaa myös kuntien ympäristönsuojelutehtävien osalta, joissa jo nyt on hyvin laajalti kuntien yhteistoimintaa. Näissä tehtävissä olisi myös vahvaa synergiaa maakuntiin sijoittuvien ympäristöterveydenhuollon tehtävien kanssa. Liikennevastuualueen näkökulmasta halutaan todeta seuraavaa: Varsinais-Suomen ELY-keskuksen liikennevastuualue on ollut mukana valmistelemassa kaikkien liikennevastuualueiden yhteistä lausuntoa. Tiivistetysti liikevastuualueiden lausunto sisältää seuraavat asiat. Maantieverkon omistajuus ja rahoitus tulee säilyttää valtiolla. Nykyisten ELY-keskusten liikennevastuualueiden tienpitotehtävissä työskentelevä henkilöstö tulee siirtää Liikennevirastoon. Maakunnat päättäisivät perusväylänpidon rahoituksella toteutettavista investoinneista alueellaan. Maakuntien ja valtion liikennehallinnon yhteistyölle luotaisiin osapuolia sitovat menettelyt sen takaamiseksi, että tienpidon ratkaisut tukevat alueiden kehittämistä nykyistä paremmin. Pyydämme tässä kohdin maakuntalain valmistelijoita huomiomaan liikennevastuualueen johtajien koko lausunnon perusteluineen.

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

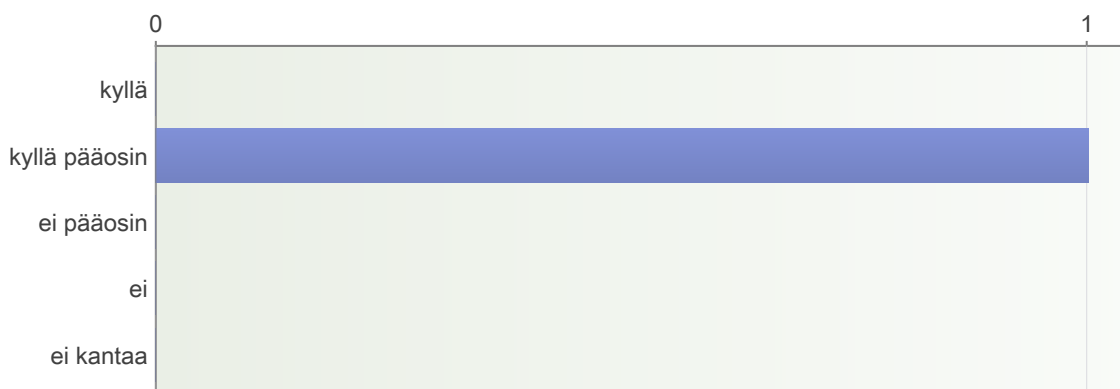

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakunnat tulisi velvoittaa laatimaan vuotuinen suunnitelma osallistamisen toimenpiteistä. Suunnitelma tulisi olla julkinen ja sen tulisi hyväksyttää valtionvarainministeriön maakuntia ohjaavalla taholla.

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

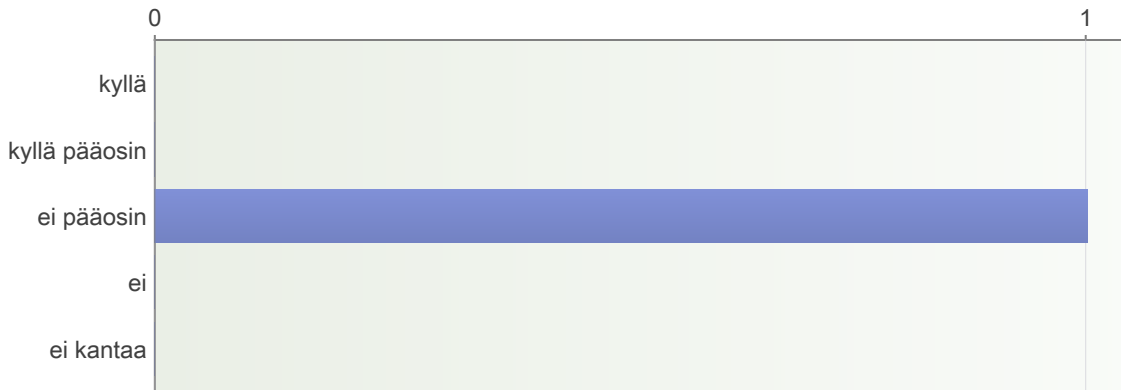

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- On erittäin tärkeää, että maakunnat pitävät kiinni valinnan vapauden periaatteesta, palveluiden hankkimisesta yksityisiltä toimijoilta mahdollisuuksien mukaan. Maakunnan palvelulaitoksessa tulee korostua osto- ja hankintaosaaminen. Niiden on pystyttävä tehokkaasti kilpailuttamaan ja hankkimaan maakunnan asukkaiden ja yritysten tarvitsemia palveluita. Tästä syystä palvelulaitosten johtoon ja hallintoon (ml. hallitus) tulee valita sellaisia henkilöitä, joilla on substanssi- ja liiketaloudellista osaamista. Esimerkiksi palvelulaitosten hallituspaikkoja ei saa jakaa poliittisten kiintiöiden mukaan.

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Maakuntien rahoitusmallissa (luku 4 Maakuntien muiden tehtävien rahoitus) tulisi ottaa esitettyä paremmin tulevaisuuskulma ja erityisesti elinkeinoelämän kasvupotentiaali. Nämä näkökulmat tulisi huomioida kattavammin, jos maakunnan rahoituksessa huomioitaisi yritysten määrä, sekä lasten ja nuorten (alle 25-vuotiaat) sekä ulkomaalaisten osuus väestöstä. Lisäksi kaksikielelisten alueiden ja maatalousvaltaisten alueiden erityispiirteet tulisi huomioida rahoitusmallissa.

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Vastaajien määrä: 1

- On syytä huomioida se, että vaikka asiakkaille tarjottava palvelu ja toiminta ulkoistetaan, niin vastuu palvelusta säilyy maakunnalla (Luku 2 Maakunnan tehtävät 8 §). Osin tästä syystä maakunnalle tulee määrittellä tarkat kansalliset palveluiden laatuksiteerit. Maakuntakohtaiset laatuksiteerit, johtaa vain turhaan maakuntein välisiin eroihin ja turhaan työhön. Toiminnalla pitää olla kansalliset laatuksiteerit. Samalla tulee rahoituksessa huomioida, että maakunnilla on riittävät resurssit valvoa sen ostamia palveluja. Tästä syystä on erittäin tärkeää, että maakunnilla on kattavat ja ajantasaiset sähköiset asiakaspalautejärjestelmät, joiden tuottamaa tietoa voidaan verrata maakuntien välillä. Palveluntuottajien auditointi ja jopa julkinen arviointi tulee sallia. On myös syytä pitää huolta siitä, että maakuntien viranhaltijoilla tulee olla pääsy palveluntuottajien järjestelmiin laadun ja palvelun laajuuden todentamiseksi ja varmentamiseksi.

Maakuntalain luvussa 3 ja pykälässä 13 säädetään maakuntien ja valtion välisestä neuvottelusta. Pykälässä tulee ehdotettua selkeämmin todeta, että valtiovarainministeriöllä on vetovastuu neuvotteluista. On kaikin keinoin vältettävä nykyistä ELY-keskusten tulossopimus- ja -ohjausmenettelyä, jossa useat yksittäiset ministeriöt antavat toisistaan tietämättä erilaisia määräyksiä ELY-keskuksille. Tavoite on, että maakuntien neuvottelukumppani on vain ja ainoastaan yksiselitteisesti valtiovarainministeriö.

Lakiluonnoksessa ei riittävällä tarkkuudella säädetä uuden maakunnan strategiasta ja sen laatimisesta. Tähän asiaan toivotaan lisäselvitystä.

Pykälään 102 (tietojen saatavuus yleisessä tietoverkossa) tulisi lisätä palveluiden laatukriteeristö.

Lakiin tulisi vielä kirjata asiakaspalautteen keräämisen ja sen tulosten julkistamisen velvoite. Olisi aina parempi jos asiakaspalautteen keräisi joku ulkopuolinen taho esimerkiksi talous- ja henkilöstöpalvelukeskus. Näin palautteen kerääminen olisi yhteismitallista koko maassa ja se tulisi tehtyä saman prosessin mukaan.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täyttyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

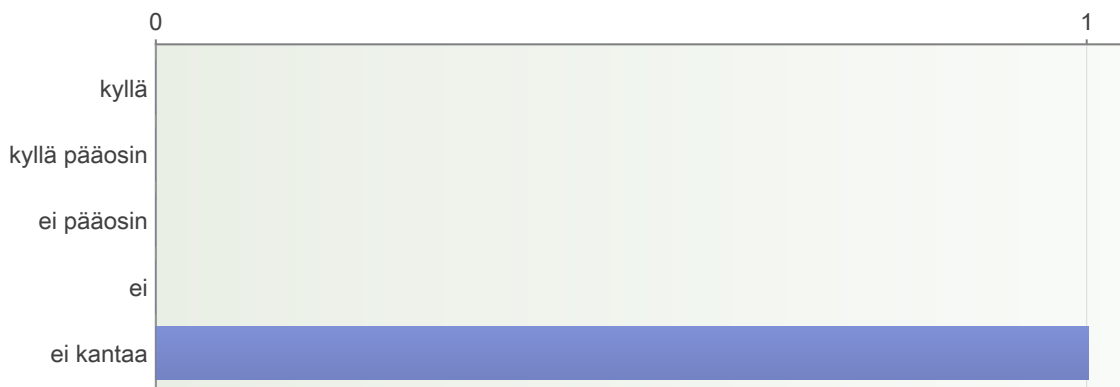
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa. Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveystaloudessa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

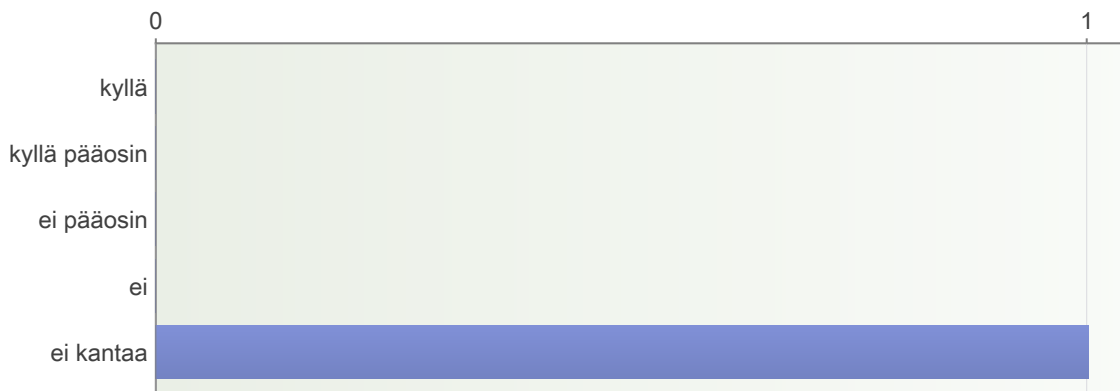
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

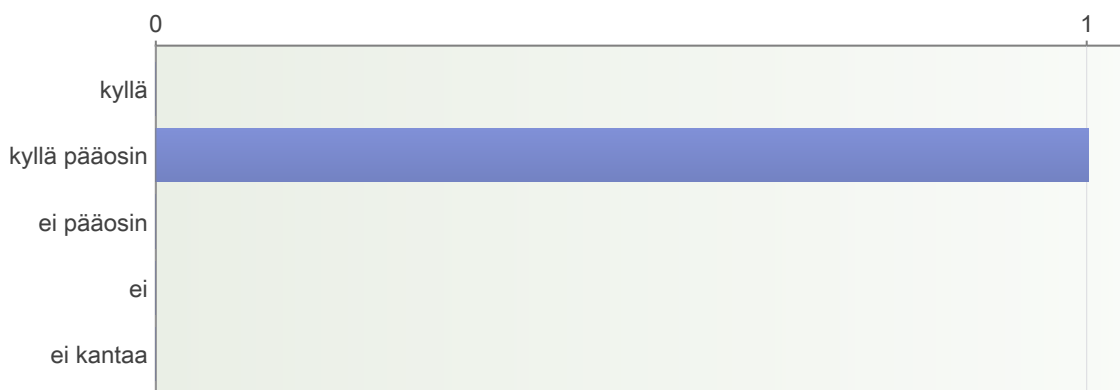
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitettun laajan valinnanvapauden piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

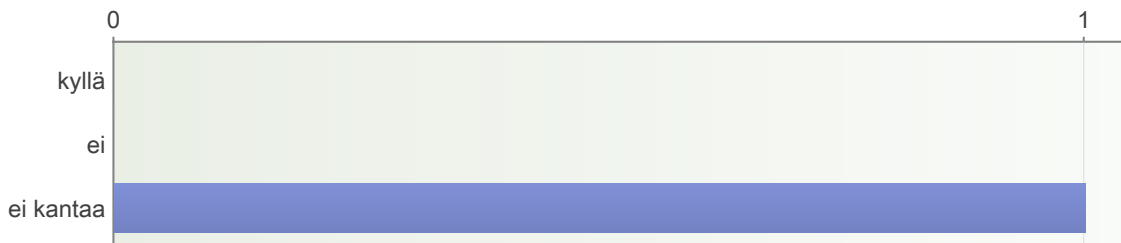
18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Vastaajien määrä: 1

- Siihen miten arvioidaan ja mitataan onko yksityistä palvelua tarjolla riittävästi, tulisi olla jonkin ohje tai suuntaviivat. Palvelulaitosten kohdalla tulisi myös pohtia erikoistumisen merkitystä. Joissakin tapauksissa palvelun hankkiminen oman maakunnan ulkopuolelta tai jopa ulkomailta tulee kustannustehokkaammaksi kuin palvelun järjestäminen omassa palvelulaitoksessa.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

Vastaajien määrä: 1

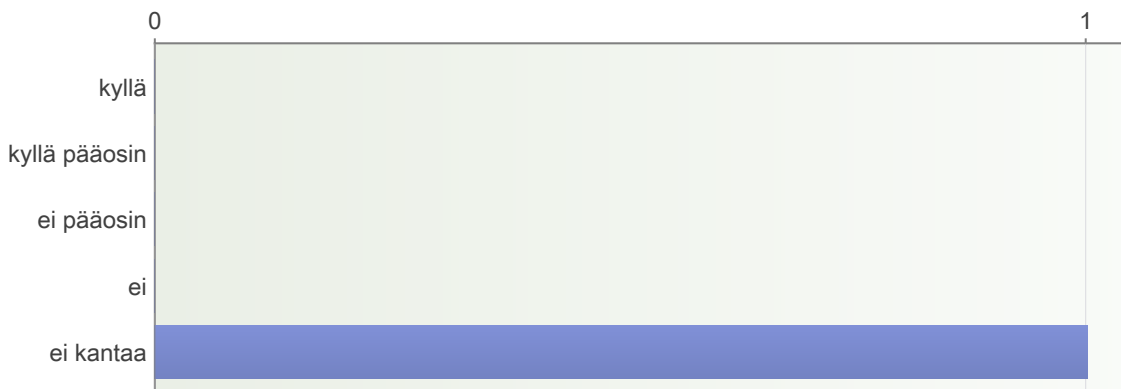
Avoimet vastaukset: ei kantaa

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymykseen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveysministeriöön)

Ei vastauksia.

21. 19. Väliaikaishallinnosta sekä väliaikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaanpanolain 2 luvussa. Onko väliaikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

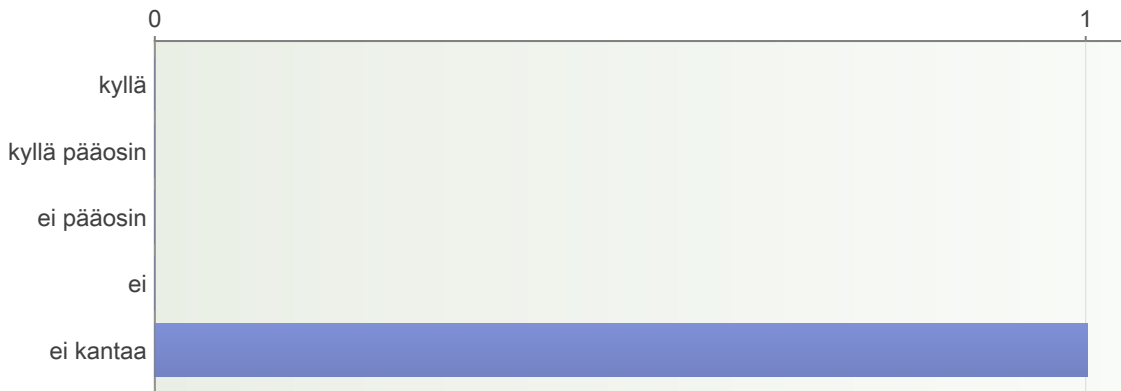
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

22. 20. Voimaanpanolain 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

23. 21. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Vastaajien määrä: 1

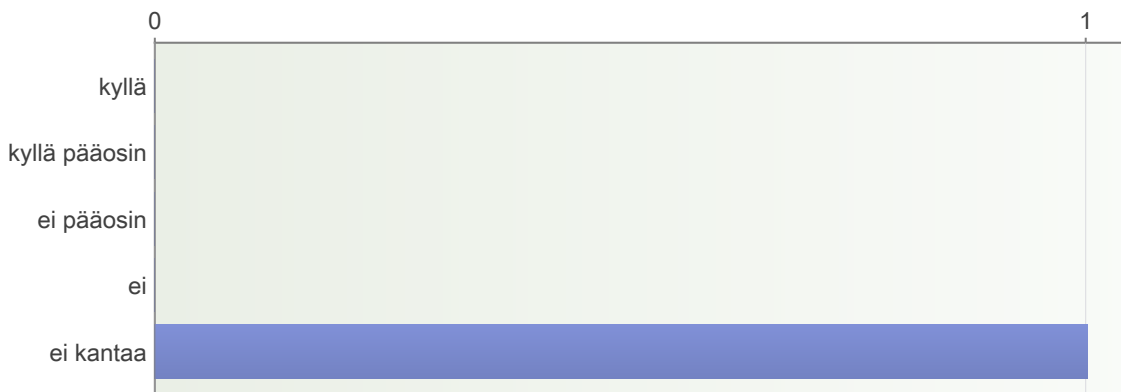
Avoimet vastaukset: ei kantaa

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Ei vastauksia.

25. 23. Voimaanpanolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidätkö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

26. 24. Voimaanpanolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

Vastaajien määrä: 1

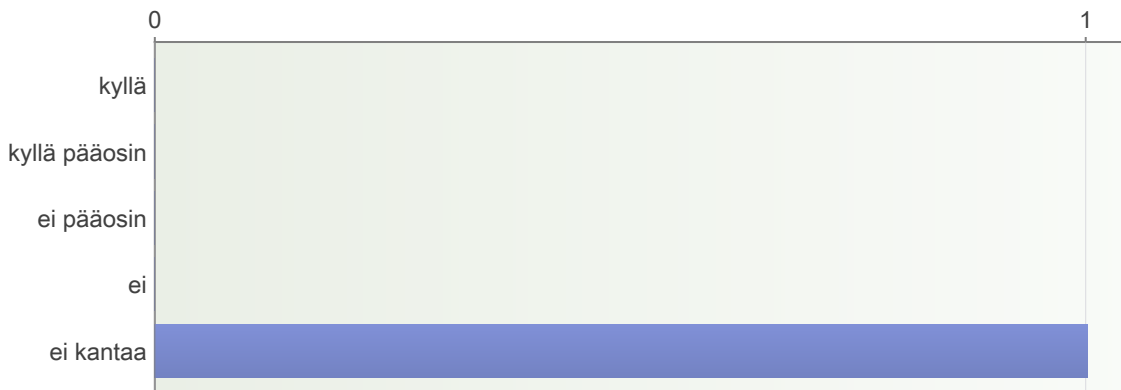
Avoimet vastaukset: ei kantaa

27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Ei vastauksia.

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

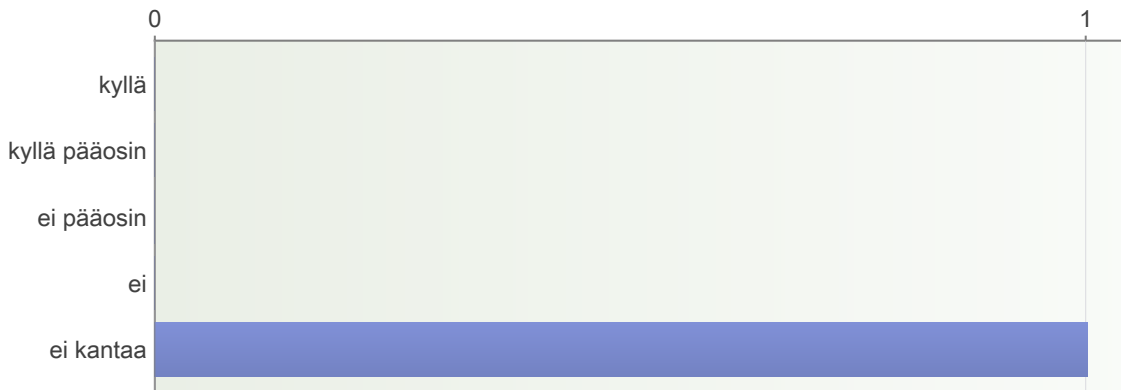
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirrytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

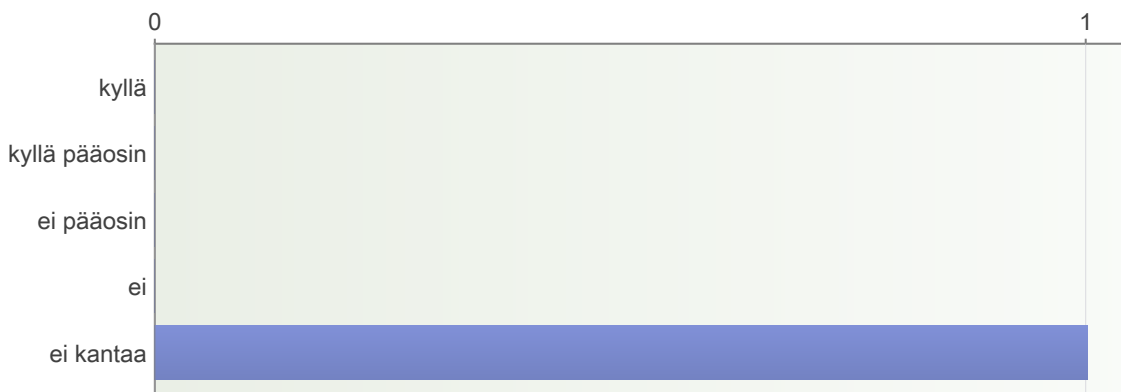
32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

Vastaajien määrä: 1

- Maakuntien rahoitusmallissa (luku 4 Maakuntien muiden tehtävien rahoitus) tulisi ottaa esitettyä paremmin tulevaisuus- ja kasvupotentiaalinäkökulma. Se tulisi huomioitua paremmin, jos maakunnan rahoituksessa huomioitaisi yritysten määrä, sekä lasten ja nuorten (alle 25-vuotiaat) sekä ulkomaalaisten osuus väestöstä jollakin tavalla.

33. 31. Pidättekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena? (erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Ei vastauksia.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

Ei vastauksia.

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Ei vastauksia.

37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtiosuuskokonaisuudesta.

Ei vastauksia.

38. 36. Pidätekö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Ei vastauksia.

39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Ei vastauksia.

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Vastaajien määrä: 1

- Henkilöstön asemasta on pidettävä huolta muutoksen aikana ja esimerkiksi muutoksessa työntekijöiden eläkkeitä tai lisäeläkkeitä ei saa leikata.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

Vastaajien määrä: 1

- Varsinais-Suomen ELY-keskuksen toiminta loppuu 2019 alusta. Kaikki toiminnot siirtyvät muihin organisaatioihin.

44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisäätteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

Ei vastauksia.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Ei vastauksia.

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Vastaajien määrä: 1

- 1. Tällä hetkellä tehokkaasti ja kustannuksia säästäviä keskitettyjä palveluja ei saa purkaa (esimerkiksi tienpito, kalatalous, tieinvestoinnit, hallinnolliset tehtävät). Keskitettyjen palveluiden purkamisen merkitsee väistämättä lisäresurssitarpeita nykyiseen verrattuna.
- 2. Maakuntien on otettavat käyttöön valtakunnallisten palvelukeskuksen tarjoamat palvelut, jotta kustannustehokkuus ja yhtenäisyys voidaan taata.
- 3. Tällä hetkellä emme vielä tiedä mikä tulee olemaan lopullinen työnjako kuntien, maakunnan ja valtion välillä. Tästä syystä on vaikea ottaa kantaa kaikkiin toiminnan organisointiin ja palveluiden järjestämiseen liittyviin kysymyksiin.
- 4. Maakunnan ja kuntien/kaupunkien tehtävät tulee määritellä selkeästi ettei maahan muodostu erilaisia käytäntöjä ja toimintamalleja. Asiakkaiden näkökulmasta kansallinen yhtenäisyys palveluissa on tärkeää. On erittäin tärkeää, ettei yksittäisille kunnille tai kaupungeille myönnetä erivapauksia esimerkiksi työllisyyteen liittyvissä kysymyksissä..
- 5. Kansalliset jo nyt hyvin toimivat palvelualustat kuten Työlinja, Yritys-Suomi, Tienkäyttäjän linja, ympäristön asiakaspalvelukeskus, jne... toiminta ja niiden keskeinen asema asiakaspalvelussa tulee turvata.
- 6. Jatkossa on turvattava myös Team Finland toiminnon asiantuntijoiden läsnäolo maakunnissa lähettä maakuntaviraston asiantuntijoita. Samalla niin Team Finlandin asiantuntijoilla kuin maakuntaviraston asiantuntijoilla tulee olla käytössä yhteinen yrityskehitysasiakastietokanta.
- 7. Kansallinen palveluarkkitehtuuri on perusta, jolle digitaalinen Suomi rakennetaan.
- 8. Maakunnan tarjoamissa palveluissa ja sen hankkimissa palveluissa tulee olla selkeät ja julkilausutut kriteerit.
- 9. Uudistuksen lähtökohtana ei saa syntyä kansalaisten ja yritysten palvelua hidastavia hallinnollisia rajoja. Pitää erottaa selkeästi valtakunnalliset ja/tai yli maakuntarajojen tarjottavat palvelut sekä toisaalta maakunnan sisällä tarjottavat palvelut asiakaslähtöisyys ohjenuorana.
- 10. Palvelujen ja toiminnan kehittäminen sähköistystä hyödyntäen (=digitalisointi) tulee olla keskeinen kehityskulku. Digitalisaatiokehitystä tulee johtaa keskitetysti.
- 11. Yksittäiset ministeriöt eivät saa ohjata yksipuolisesti maakuntavirastoja vaan valtiovarainministeriön on oltava maakuntavirastojen neuvottelukumppani.
- 12. Maakuntavirastolla tulee olla riittävät resurssit valvoa laajaa palvelun tuottajien joukkoa.
- 13. Tällä hetkellä valtakunnallisesti käytössä olevat tietojärjestelmät, kuten maankäyttöön liittyvät järjestelmät, tulee jatkossakin olla valtakunnallisia. Maakuntien väliin ei saa rakentua keinotekoisia raja-aitoja ja valtakunnassa tulee olla yhdenmukaiset sähköiset järjestelmät, jotta mm. tiedon vapaa siirtäminen voidaan turvata.
- 14. Keskitetyn ICT-palvelukeskuksen osalla maakuntien omistus on turha, sillä valtion ollessa yksinään pääomistaja, ei maakunnilla ole todellista määräysvaltaa ICT-palvelukeskuksen toimintaan. Tämä sama periaate soveltuu myös muihin palvelukeskuksiin. Onko tarpeenmukaista muodostaa palvelukeskuksen osakeyhtiön muotoon, jos todellisuudessa vain valtio ohjaa niiden toimintaa.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Ei vastauksia.